

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 121

гр. София, 07.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев

Членове: Весислава И.
Величка Цанова

като разгледа докладваното от Весислава И. Въззивно частно наказателно дело № 20231000600067 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 249, ал. 3 НПК.

Образувано е по частни жалби на защитниците на шестимата подсъдими срещу протоколно определение № 6 от 10.1.2023 г., постановено по н.о.х.д. № 612/22 г. по описа на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, 6. първоинстанционен състав в проведеното разпоредително заседание, с което е оставено без уважение искането им за прекратяване на съдебното производство поради допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения, изразяващи се в неясно фактическо формулиране на обвиненията.

С жалбата на адвокат Х. Б. – защитник на подсъдимия Г. Г. се поддържа, че фактите около настъпването на произшествието не са очертани ясно заради неясната формулировка „На разстояние 109 метра преди края на този бетонен фундамент – мост водосток...имало поставени пътни знаци В - 26“. Според защитника, при положение че фундаментът не бил споменат никъде преди това не се разбирало къде всъщност са били поставени пътните знаци, въвеждащи ограничение на скоростта, в чието превишаване е обвинен Г.. Защитникът определя като неясно описано и състоянието на пътното платно, доколкото в акта било посочено, че асфалтовата настилка била „мокра на места, тъй като започвал лек дъжд...“ без обаче да е уточнено дали била мокра в района на пътния инцидент.

С жалбата на адвокат Т. Д. и адвокат И. Д. - защитници на подсъдимата С. П. се изразява несъгласие с оценката на съда за съответствие на обвинителния акт с изискванията на чл. 246, ал. 2 НПК. Изложени са съображения за липсата на факти, отнесени към обективната и субективната страна на престъплението, вменено на подсъдимата П.. Защитниците твърдят, че не е посочена причинно-следствената връзка и каузалния принос на петимата подсъдими във вредоносния резултат, реализиран в условията на независимо съпричиняване. На следващо място считат, че не е отразен нито един факт, въз основа на който да е изводимо твърдението на прокуратурата, че подсъдимата била длъжна и могла да предвиди настъпването на общественноопасните последици. В тази връзка изтъкват, че в обвинителния акт е отразено изрично, че задълженията, вменени като нарушени на П., са били в дискрецията на „Мотт Макдоналд Лимитид“ съгласно визираните в акта договор и упълномощаване. Защитниците категорично не се съгласяват с тезата на първостепенния съд, че това са въпроси по съществото на обвинението и следва да намерят разрешение с присъдата, защото липсата на факти в обвинителния акт пречатства разглеждането на обвинението и безусловно накърнява правото на защита.

С жалбата си адвокат П. П. - защитник на подсъдимата М. Т., определя като декларативни мотивите на съда за съответствие на обвинителния акт с изискванията на процесуалния закон. Поддържа, че липсва конкретика и не са изложени фактически обстоятелства за това как действията/бездействията на петима от подсъдимите, извън водача на превозното средство, се отнасят към произшествието, настъпило при това над четири години след твърдяното извършване на нарушенията. Защитникът намира и за противоречива тезата на прокуратурата относно причинно-следствената връзка с оглед изрично отразеното, че произшествието е настъпило заради превишената от водача скорост, както и че не би настъпило, ако той се е движил с разрешената такава. По виждане на защитата не може да се разбере какво е отношението на вмененото на Т. отчитане и обявяване за закрити на съответните СМР, кои са съответните документи, позволили впоследствие издаване на разрешение за ползване на пътния участък (при намаЛ. грапавост и намалено сцепление) и какво е отношението на подсъдимата към тях. Освен това – обвинението било формулирано по начин, налагащ извод, че подсъдимата Т. е бездействала абсолютно и пълно, което обаче не било заявено еднозначно, а следвало, в случай че се твърди. Ако пък подсъдимата имала някакво изпълнение на задълженията, незадоволително като качество и количество, то прокурорът бил длъжен да посочи конкретно в какво се изразява, за да е в състояние подсъдимата да организира защитата си.

С общата жалба на адвокат И. Л. - защитник на подсъдимия Б. И., адвокат В. В. - защитник на подсъдимия С. Т. и адвокат И. В. - защитник на подсъдимия И. И., са изложени съображения за допуснати съществени процесуални нарушения спрямо всеки от подсъдимите, всяко от които водещо до невъзможност те да разбират повдигнатото им обвинение.

По отношение на Б. И. се твърди, че няма яснота в обстоятелствената част на обвинителния акт кои задължения или нарушения се отнасят към качеството му „изпълнителен директор“ и кои към „ръководител проект“. Също като неясна е определ. обвинителната теза, съгласно която на този подсъдим се вменявало изпълнението на контролни функции върху други лица, ангажирани със строителния процес, а от друга страна му се вменявали конкретни задължения във връзка с фактическото изпълнение на действия (например да актуализира рецептата за асфалтовата смес). В обстоятелствената част не били посочени факти, относими към приписаното на подсъдимия И. нарушение по чл. 163, ал. 2, т. 3 ЗУТ. Не ставало ясно и как неактуализирането на рецептата за асфалтова смес, вменено като престъпно фактическо бездействие на подсъдимия, се отнася към неизпълнението на задължението му като изпълнителен директор да осигури акредитирана лаборатория, липсата на която пък довела до това да не бъде установено отклонението в рецептата. Поддържа се още липсата на факти за неизпълнение на задълженията по осигуряване на акредитирана лаборатория от ангажираните в строителния процес служители, каквито следва да се посочат предвид вмененото на Б. И. задължение за контрол върху тези служители. Навежда се довод и за неяснота относно участието в проекта на консултанта „Мотт Макдоналд Лимитид“ – задълженията му и тяхното отношение към обвинението.

Относно С. Т. се поддържа неяснота по въпроса на каква правна база „Трейс София“ ЕАД експлоатира асфалтовата база „Костинброд“, на каква правна база били отношенията между това дружество и кариера „Елисейна“ и „Екоинмат“ ЕООД. Отразяването на тези обстоятелства се определя като значимо от защитата, тъй като е релевантно за очертаване на периметъра на действие на този подсъдим. Изтъкнато е, че в обстоятелствената част липсват факти по въпросите: в каква степен се е занимавал и е бил отговорен Т.; в каква степен са зависели от него поръчките на фракцията, при положение че доставчикът изобщо нямал сертификати да произвежда такива; бил ли е вече сключен договор с „Екоинмат“ ЕООД за доставка и откога; обвързан ли е бил Т. с доставки точно на фракция 8/12,5 мм.; за какви асфалтови фракции е бил сключен договорът с „Екоинмат“ и било ли е в компетенциите на Т. да решава от кого да се поръчват материали; могъл ли е да предприема и какви действия в случай на установяване на отклонение на фракцията от

рецептата. Относно доставките на фракции е посочено също така, че тезата на прокуратурата е неясна и предвид твърдението, че подсъдимият Б. И. е следвало да осъществява контрол върху С. Т..

По отношение на подсъдимия И. И. се поддържа, че липсват факти, които да се отнесат към вмененото му нарушение на чл. 163, ал. 2, т. 1 и т. 3 ЗУТ.

Обобщено за тримата подсъдими се твърди, че: в обстоятелствената част на обвинителния акт не са изложени факти за вината им; липсва ясно изразена и посочена чрез факти причинно-следствена връзка между поведението на всеки от подсъдимите и инкриминирания резултат; посочената на места за всеки от тях създадена повишена опасност за настъпване на ПТП не е пряката причинно-следствена връзка и затова не може да се приеме наличието на факти в тази насока; няма яснота кое от множеството задължения за следене на качеството на ремонта и на строителните материали се намира в пряка връзка с причинения вредоносен резултат; прокуратурата е следвало да посочи на кой етап от цялостната организация по строителството се осигурява едър скален материал в нужното количество и кога и съответно от кого е следвало да се установи отклонението в стандарта.

В тази жалба се обръща внимание на въпроса, че при предходно произнасяне (с определение от 19.7.2022 г. на САС, НО, 3 състав) апелативният съд е отхвърли само някои от конкретните доводи на защитата като не е спрял вниманието си върху всички констатирани от окръжния съд нарушения. С оглед последното защитниците считат, че определението на първостепенния съд е било задължително за прокуратурата и тя е следвало да го съобрази при изготвяне на сега внесен обвинителен акт. В допълнение – определението на САС, НО, 1. състав от 25.5.2021 г., съдържащо подробни указания, също не било изпълнено.

С всички жалби се отправя претенция за отмяна на определението и постановяване на ново, с което съдебното производство да бъде прекратено, а делото – върнато на прокуратурата.

Софийски апелативен съд намира частните жалби за допустими. Същите са депозирани срещу акт, подлежащ на въззивна проверка, от процесуално легитимирани субекти и в предвидения законов срок от 7 дни.

Разгледан по същество са и основателни.

Преди всичко е необходимо да се отчете следния процесуален аспект от развитието на делото.

На 1.2.2021 г. е бил внесен обвинителен акт в съда срещу шестимата подсъдими, както следва: срещу Б. И., С. Т., И. И., М. Т. и С. П. - по чл. 343, ал. 4, вр. ал. 3, б. „б“, пр. 2, вр. ал. 1, б. „б“, пр. 1 и 2, и б. „в“, пр. 1-во, вр. чл. 342, ал. 2, пр. 2, във с ал. 1 от НК, а срещу Г. Г. - по чл. 343, ал. 4, вр. ал. 2, б. „б“, пр. 2, вр. ал. 1, б. „б“, пр. 1 и 2, и б. „в“, пр. 1-во, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК.

В проведеното разпоредително заседание на 22.4.2021 г. окръжният съд е оставил без уважение искането на защитниците за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора.

Останали недоволни от този изход, защитниците на петима от подсъдимите (защитникът на подсъдимия Г. не е обжалвал) подали жалби срещу определението и същото е било предмет на инстанционна проверка, в резултат на която е било отменено. В рамките на въззивната проверка съставът на САС приел за основателни жалбите по изложените в тях съображения, които допълнил, извършвайки пълна служебна проверка. Апелативният съд констатирал допуснати съществени процесуални нарушения досежно петимата подсъдими и дал указания за отстраняването им. По отношение на подсъдимия Г., от когото нямало жалба, приел, че обвинението е формулирано ясно независимо от възраженията на защитника пред окръжния съд за обратното.

С определението на САС оспорените от защитниците въпроси са получили задължителен за изпълнение отговор. В този смисъл – констатациите на въззивната инстанция относно неясно фактическо формулиране на обвинението в определени негови части и указанията за отстраняването на този порок е следвало да бъдат съобразени от прокурора при изготвянето на новия му обвинителен акт.

На 2.11.2021 г. е бил внесен нов обвинителен акт. При преценка на въпроса по чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК първостепенният съд е дължал проверка на обстоятелството дали са изпълнени задължителните вече за прокуратурата указания, дадени в определението на апелативния съд и дали не са допуснати нови съществени процесуални нарушения. В разпоредителното заседание, проведено на 25.1.2022 г., съдът приел, че констатираните във въззивното определение съществени процесуални нарушения не са отстранени изцяло и след като направил подробен анализ в тази насока прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора.

По протест на прокурора и по жалба на защитниците на подсъдимата П. определението на окръжния съд било проверено и потвърдено от въззивния съд. Съдът приел, че само част от указанията на САС не били изпълнени, а другите били отстранени, без обаче да изложи съображения относно всички констатации в предходното въззивно определение и без да засяга всички аспекти от определението на окръжния съд.

Като отчита изнесеното дотук за процесуалното развитие на делото въззивният съд намира, че пълноценната проверка по необходимост следва да е и през призмата на отправяните вече указания с актовете на апелативния съд, с един от които е потвърдено и определението на окръжния съд за прекратяване на съдебното производство. Това налага припомнянето им.

Така, с Определение № 626 от 25.5.2021 г. по в.н.ч.д. № 491/21 г. по описа на САС, НО, 1. състав, е било прието следното за всеки от подсъдимите:

Б. И.:

-

- Дефицит на факти относно твърдението, че подсъдимият Б. И. е бил „ръководител проект“; значение на тази длъжност, с какъв акт е бил назначен като ръководител на проекта за обект, който е бил изграждан от друго дружество – „Трейс София“ ЕАД, а не това, в което той е бил „ръководител проект“
- Необвързването на качеството „ръководител проект“ с каквито и да е конкретни права и задължения, очертаващи отговорностите на лицето, заемащо тази длъжност в случай на тяхното неизпълнение
- Обединяване на твърденията за нарушаване на редица специални норми от страна на Б. И. едновременно и в двете му качества - и на „ръководител проект“, и на „изпълнителен директор“
- Непосочване на кои задължения или нарушения са отнесени към фигурата на подсъдимия като „изпълнителен директор“ и кои - като „ръководител проект“
- Неяснота под формата на противоречие с оглед твърдението, че асфалтовата база била наета от „Трейс Груп Холд“ АД, а от друга страна, че тя продължавала да се експлоатира от „Трейс София“ ЕАД. В тази връзка, че прокурорът е следвало еднозначно да изясни от кого и по силата на какъв акт е била експлоатирана асфалтовата база като осигуряваща съответните материали за обекта; какво точно е било отношението на „Трейс София“ ЕАД към този процес, съответно - какво е било отношението и на „Трейс Груп Холд“ АД; какви са били договорните отношения между двете дружества по въпросите за асфалтовата база и как са били разпределени правата и задълженията на страните по тях специално по въпроса за производството на асфалтовите смеси
- Липса на фактология относно съдържанието на договорните споразумения между изпълнителя и съответния подизпълнител в аспекта на тезата за отговорност на

последния по отношение на съдържанието на асфалтовите смеси, вземането на проби от пътя и изискването за акредитирана лаборатория

- Дефицит на факти за това как на подизпълнителя „Трейс София“ ЕАД са били сведени за изпълнение и съобразяване и всичките нормативи и технически спецификации, но като част от задължителното съдържание на договора за строителство между НА „ПИ“ и сдружението „Трейс Своге“, утвърдени от изпълнителния директор на Национална агенция „Пътна инфраструктура“ през 2009 г.
- Отсъствие на факти за обстоятелството как подизпълнителят „Трейс София“ ЕАД осигурява и доставните материали за асфалтовата база, след като се твърди, че то е експлоатирано базата, и което не е ясно как точно е ставало, при положение че асфалтовата база е била наета от „Трейс Груп Холд“ АД и за производството на асфалтовите смеси и след като, според прокурора, не това дружество, а сдружението „Трейс Своге“ или „Трейс Груп Холд“ АД е сключило договор за производство и продажба на фракции с „Екоинмат“ АД с предмет доставка на висококачествени фракции за асфалтови пластове за обекта.
- Необходимост от отграничаване на задълженията на дружеството „Трейс София“ ЕАД и изпълнителния директор подсъдимия Б. И. на фона на отразеното в обвинителния акт, че асфалтовата база е била наета от „Трейс Груп Холд“ АД, а също така и че последното дружество (вероятно то, а не сдружението „Трейс Своге“) е сключило договора за доставка на фракции за асфалтовите смеси от „Екоинмат“ АД. Освен това – и в аспекта на отразеното, че „Трейс Груп Холд“ АД било поело задължението за акредитирана лаборатория за контрол на асфалтовото производство, като акредитираната лаборатория била собственост именно на това дружество. Това дружество (или сдружението) е и поело задължението за изграждане на обектова лаборатория на територията на асфалтовата база в землището на гр. Костинброд
- Неяснота на твърдението, свързано с необходимостта подсъдимият да се е уверил предварително във възможността доставчикът да произведе сместа по рецепта № 14 и необходимост от изложение на факти, в случай че прокурорът твърди, че именно подсъдимият Б. И. е следвало да осигури доставката на необходимата фракция по рецепта
- Декларативност на тезата за бездействие на подсъдимия И. относно отговорностите, свързани с изпълнимостта на задълженията за доставчика поради въвеждане факти, че не дружеството, представлявано от И., а друго - „Трейс Груп Холд“ АД е имало сключени договори с различните доставчици на материали
- Непълна юридическа формулировка на обвинението с оглед непосочването на конкретни и ясни технически изисквания, изпълващи съдържанието на понятието „добро качество на ремонта“; в тази връзка, че посочването само на нормата на чл. 169а от Закона за устройството на територията, която е бланкетна и препращаща, и тази на чл. 169, ал. 1, т. 4 от същия закон, която е обща, е недостатъчно, тъй като е следвало да се опише на какви конкретно технически изисквания е следвало да отговорят процесните продукти, а не са отговаряли и да се конкретизира също така на кои нормативни актове и технически спецификации за осигуряване е следвало да отговаря проектирането, изпълнението и поддържането на строежа, а не е отговаряло
- Идентичен порок е установен и досежно вмененото неизпълнение на задължение на нормата на т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011 на ЕП и Съвета от 9.3.2011 г., като е отбелязано, че тя също е обща и не посочва какво конкретно е следвало подсъдимият Б. И. да направи, доколкото според нея строежите трябва да са проектирани и изпълнени по „такъв начин“, че да не създават неприемливи рискове от инциденти или повреди при използване или експлоатация, като подхлъзване,...сблъсък...Същият извод е отнесен и към разпоредбата на чл. 11 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти
- Относно вменените нарушения на редица изисквания съгласно техническата спецификация за изпълнение на СМР е прието, че няма яснота по какъв начин

подсъдимият Б. И. е бил обвързан от тази спецификация, доколкото тя е била част от договора между сдружението „Трейс Своге“ и НА „ПИ“, както и че прокурорът е вменил на подсъдимия норми с адресат - съответния изпълнител, който в случая е сдружението „Трейс Своге“, именно което е и поело задължението да достави обектовата лаборатория и апаратура за необходимите изпитания и на материалите

- Липса на факти, съгласно които подсъдимият Б. И. е имал задължението да доставя материали за асфалтови работи, след като договорните отношения с доставчика на тези материали са между други лица, сред които „Трейс София“ ЕАД не е.
- Фактическа непълнота досежно вменената норма на чл. 4, ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, препращаща към нормата на чл. 169, ал. 1 - 3 ЗУТ по отношение на изискванията към строежите, които е следвало да са постигнати, поради непосочването кои точно изисквания по смисъла на чл. 169, ал. 1 - 3 ЗУТ е следвало да бъдат постигнати, а не са били, но независимо от това е бил съставен акт или протокол.

И. И.:

- Непълнота на обвинението по отношение на необходимите релевантни факти, изразяващо се в непосочването на обема от функции и задължения, които подсъдимият е имал по силата на заеманата длъжност „технически ръководител“ и които съответно е нарушил или не изпълнил и произтичащата от това невъзможност да се разбере въз основа на какъв акт на възлагане той е следвало да извършва всички визираните от прокурора действия, като: технологичен контрол на качеството на строителството и на материалите, контрол върху вземането на проби за лабораторни изследвания след асфалтополагащата машина преди уплътняването, контрол и вземане на проби от уплътнената смес със сонда за вадене на ядки по метод В, запознаване с характеристиките и качеството на асфалтовата смес
- Непредявяване на факти относно вмененото на този подсъдим неизпълнение на техническите спецификации за контрол на производство и качеството на асфалта и за вземане на проби в аспекта на липсата на отразени данни той да е бил запознат с тези спецификации и те са му били възложени за спазване
- Юридическа непълнота на обвинението, намерила израз в непосочването на видовете обстоятелства по т. 1, към която препраща т. 3 на вменената на подсъдимия норма на чл. 163, ал. 2 ЗУТ. Съображенията, изложени и по-напред, относно общия характер, без изискуемата за целите на обвинението конкретика на вменени задължения на подсъдимия И. И., касаещи нормите на чл. 169, ал. 1, т. 4 ЗУТ, на т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011г. на Европейския парламент и на Съвета на ЕС от 09.03.2011г., на чл. 4., ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството и на чл. 11 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти са споделени и за този подсъдим
- Неяснота по въпроса кое точно фактическо твърдение на диспозитива на коя норма от вменените специални отговаря заради начина, по който прокурорът е изградил обвинението - от една страна общо представяне на група от неизпълнени задължения от подсъдимия И. И., от друга - група нарушени норми от специални закони

С. Т.:

-

- Недостатъчното изложение на факти, свързани със служебното положение и възложените задължения в качеството на „началник“ на асфалтовата база предвид неяснотата дали изпълняваните от подсъдимия функции са били само фактически изпълнявани или по силата на задължения, визирани в акта, с който Т. е бил назначен

по надлежния ред като началник на базата — със съответния трудов договор и длъжностна характеристика

- Непълнота на юридическото обвинение касателно вменените специални норми на чл. 169а ЗУТ, чл. 169, ал. 1, т. 4 ЗУТ, т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011 г., на Европейския парламент и на съвета на ЕС от 9. 3. 2011 г., чл. 4. ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, чл. 11 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти, технически спецификации за изпълнение на СМР, утвърдени от Изпълнителния директор на Национална агенция „Пътна инфраструктура“, 2009 г. по съображенията, изложени подробно за първия подсъдим
- Отсъствие на факти, от които да се разбере точно претендираното виновно поведение на подсъдимия Т., доколкото е инкриминирано поведение по поръчки за фракция, различна от тази необходима за съответната асфалтова смес, а именно - вместо - фракция 8/16, фракция 8/12.5 и знание за този факт, при положение че в обвинителния акт като цяло въпросът с рецептата и нейното одобрение не бил изложен еднозначно с оглед неяснотата във фактологията за това получила ли е надлежно официално одобрение рецептата
- Дефицит на факти за това в каква степен подсъдимият С. Т. се е занимавал и до каква степен е бил отговорен и до каква степен са зависели от него поръчките на фракцията, при условие че доставчикът изобщо нямал сертификат и не произвеждал такава; неизясненост на въпроса дали вече е бил сключен договорът с „Екоинмат“ АД за доставки и от кого и респективно - бил ли е вече обвързан подсъдимият с доставки точно на фракцията 8/12.5, а не с друга; отсъствие на фактология за обстоятелството за какви асфалтови фракции е бил сключен договорът с „Екоинмат“ АД; непосочване на данни дали е било в компетенциите на Т. да решава въпроса от кой доставчик да поръчва материали и дали е зависело от него да преценява дали се доставя точно тази фракция, която е била по договор, и ако е била различна фракция, а не тази по рецептата № 14 - 8/16, какво според компетенциите му е можел и е бил длъжен да направи;
- Противоречие в тезата на прокурора досежно вмененото на подсъдимия Т. задължение да следи дали суровините били придружавани от ЕО декларации за съответствие на строителния продукт от производителя на фона на фона на твърдението, че подсъдимият Т. поръчвал изначално грешната за рецептата № 14 фракция.

М. Т.:

- Неяснота на обвинението, намираща израз във формулирането на обвинителните факти така, че от тях е изводимо абсолютно и пълно бездействие на подсъдимата Т. що се отнася до изпълнение на служебните ѝ задължения, което обаче не било заявено еднозначно. Същевременно – в случай на твърдение, че подсъдимата е имала някакво изпълнение, незадоволително като количество или качество и като краен резултат - тя е допуснала да се извършват СМР по инкриминирания начин, необходимост от описание на фактите, така че да се знае и конкретиката на съответното бездействие
- Непълнота на обвинението поради несъобразяване на хипотезите на вменените като нарушени специални норми и особените факти, чието описание те изискват. Вмененото нарушение на чл. 166, ал. 1 ЗУТ е останало бланкетно, тъй като прокурорът не е представил според кои точно договори СМР е следвало да отговарят на определени изисквания, респективно и какви са самите изисквания за качество и съответствие на изпълняваните строително монтажни работи, за които подсъдимата е отговаряла, но не е следяла.
- Липса на факти, необходими за обосноваване на нормата на чл. 169а от ЗУТ относно необходимостта в строежите да се влагат само строителни продукти, които осигуряват изпълнението на основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и отговарят на

изискванията, определени със Закона за техническите изисквания към продуктите, и с наредбата по чл. 9, ал. 2, т. 5 от същия закон; непосочване на качествата на вложените материали, какви е следвало да бъдат те според изискванията на строежите по чл. 169, ал.1 ЗУТ и ЗТИП, и наредбата по чл. 9, ал. 2, т.1 от същия закон, що се отнася до изискванията на нормите от тази наредба, които не били конкретизирани.

- Юридическа непълнота на обвинението касателно специалните норми на чл. 169, ал. 1, т. 4 ЗУТ, чл. 3 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти, т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011г., на Европейския парламент и на Съвета на ЕС от 09. 03. 2011г., чл. 4. ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството

С. П.:

- Съществена непълнота на обвинението, изразяваща се на първо място в неяснота относно длъжностното качество на подсъдимата като директор именно на Дирекция „Управление на проекти, финансирани с кредитни инвестиции“ предвид посоченото със заповед от 30.7.2012 г. на председателя на УС на А „ПИ“ – тя била назначена само на длъжност „директор“ в Агенция „Пътна инфраструктура“, без да е уточнена дирекцията
- Бланкетност на обвинението относно вменените редица бездействия на подсъдимата, с които като цяло тя не създала ефективна организация на работа на дирекцията във връзка с изпълнението на договор за консултантски услуги, сключен между АПИ и „Пътконсулт 2000“ ЕООД, поради непосочване на факти какво точно е следвало да направи на подсъдимата, а не го е направила. В тази връзка е изтъкната неяснота на възведените обстоятелства за „системата за наблюдение и отчитане на изпълнението на консултантските дейности“ на консултанта „Пътконсулт 2000“ ЕООД, която подсъдимата е следвало да въведе и как е следвало да я въведе. Отбелязана е липсата на ясни и конкретни задължения със съответен предмет. Идентични съображения са изнесени и за вменените на подсъдимата ангажименти за осъществяване на задълженията по т. 1, б. „е“ от Приложение № 1 към договора за консултантски услуги с „Пътконсулт 2000“ ЕООД и по т. 5, б. „б“ от Приложение № 1
- непълен и абстрактен характер на вменените норми по чл. 169а ЗУТ, чл. 169, ал. 1, т. 4 ЗУТ, т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011г. на Европейския парламент и на Съвета на ЕС от 09. 03. 2011г., чл. 4, ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, чл. 11 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти.

Като общи съображения, отнесени до обвиненията и на петимата подсъдими, апелативният съд е приел за основателно възражението на защитниците за липсата на факти, очертаващи причинно-следствената връзка, но не относно описанието на поведението на всеки от подсъдимите, а в друга специфична част от обвинителния акт – на какво точно се дължал намаленият коефициент на ускорено полиране на положената асфалтова настилка, който именно не е осигурявал безопасността на движението. В тази насока съдът е дал указания, пояснявайки, че за да се разбере еднозначно в какво се състои лошото качество на настилка, респективно, за какво точно отговарят служителите по транспорта, натоварени с изпълнението и контрола на обекта, следва непременно да се посочи на какви технически особености при изпълнението на асфалтовата настилка, на какви дефекти в цялостната организация на строителството, на материалите, и изобщо на какво точно от цялото техническо изпълнение на обекта се дължи коефициентът на ускорено полиране 28. Дали на

това, че в сместа отсъства фракция 8/16, както е изисквала Рецепта № 14, дали на това, че няма достатъчно скални материали или на други недостатъци.

Съдът е изтъкнал, че описанието на тези факти се явява необходимо условие за пълнота на обвинението, за да се разбере кое от множеството задължения за следене на качеството на ремонта и на строителните материали в крайна сметка се намира в причинно - следствена верига с твърдения краен резултат - коефициент на полиране 28. В същата връзка, – че ако причината за този коефициент е в твърдяната значителна липса на едър скален материал, прокурорът следва тясно и прецизно да отграничи на кой етап от СМР се осигурява присъствието на такъв едър скален материал и то в нужното количество, така че да осигури нужния коефициент на сцепление и така че да се знае къде точно се намира причината за този намален коефициент, на кои съответни етапи от строителството е допуснат недостатъкът.

Съдът е подчертал значението на тези факти в аспекта на необходимостта да се знае вмененото бездействие на всеки от подсъдимите в етапа, изпълнението и респективно контрола за избягване именно на този недостатък, а не всякакъв, като е отбелязал, че иначе не е възможно да се установи и изискуемата от закона причинно-следствена връзка между неизпълнените задължения на служителите по транспорта и настъпилия резултат.

Иначе съдът е приел за разбираема обвинителната теза, че за причиняването на ПТП са действали паралелно и съвкупно две причини - както превишената скорост, така и лошото качество на пътя, и двете довели до навлизане на управляваното от подсъдимия МПС в насрещната лента.

След внасянето на втори поред обвинителен акт с определението на окръжния съд, с което прекратил съдебното производство, било прието, че:

- В обстоятелствената част на обвинителния акт липсва обезпеченост от фактическа страна както по отношение на задълженията на всеки един от петимата подсъдими (без водача Г.), така и по отношение на изложеното във връзка с упражняването на контролни функции на едни спрямо други, в какво длъжностно качество е следвало да осъществят този контрол, имали ли са и какви задължения за фактически действия във връзка с изпълнението на строителните работи в процесния участък.
- Относно обвинението на подсъдимия Б. И. част от порочите, коментирани в горепосоченото определение на САС, са отстранени, но продължава да е неясно кои задължения или нарушения на подсъдимия са отнесени към качеството му на „изпълнителен директор“ и кои – към „ръководител проект“. Налице е допуснатото противоречиво смесване, тъй като от една страна на подсъдимия се вменява изпълнение на контролни функции, а от друга – задължения във връзка с фактическото изпълнение на действия (като например това да актуализира рецептата). В обстоятелствената част все така не са изложени факти за вмененото на този подсъдим нарушение по т. 3, 4 и 5 на ал. 2 от чл. 163 ЗУТ. На следващо място – неясни са фактите, отнесени до инкриминираното неактуализиране на рецептата (както в каква насока е следвало да бъде, така и на фона на твърдението, че доставчикът „Екоинмат“ АД нямал нужния сертификат за фракция 8/16), като същевременно е неясно и как се отнася неактуализирането на рецептата към задължението на подсъдимия да осигури акредитирана лаборатория, липсата на която пък довела до невъзможност да се установи отклонението. Констатираната от САС неяснота относно участието в проекта на Мотт Макдоналд Лимитид“ не е отстранена. Също неотстранена е неяснотата в основанието, на което е експлоатирана Асфалтовата база Костинброд, още повече, отнесено към неизпълнението на задължението на Б. И. за осигуряване на акредитирана лаборатория.
- Непълнота от фактическа страна в обвиненията срещу подсъдимите П., И. И., Т. и Т. относно въпроса задължения за какви действия е имал всеки от тях по отношение

фракциите, какво не е изпълнил и върху какво не е осъществил контрол.

- Относно подсъдимия Т., комуто е вменено неосъществяването на контрол на приеманите суровини за асфалтови смеси не е посочено от фактическа страна какви действия е следвало да предприеме и по силата на кои вменени му задължения, при положение че на обекта изобщо не била доставяна необходимата за одобрената Рецепта № 14 фракция, тъй като изначално била договорена друга от подсъдимия Б. И..
- Отсъствие на факти за вмененото на подсъдимия И. И. нарушение на чл. 163, ал. 2 ЗУТ.
- Неяснота в обвинителната теза относно вмененото на всеки от петимата подсъдими бездействие във връзка с крайния резултат предвид липсата на фактология за това на кой етап от строителството е следвало отклоненията от стандартите в Рецепта № 14 да бъдат открити и контролирани, тоест на кой етап и кога всеки от обвинените не е изпълнил надлежно задълженията си. Не е отстранен констатираният от САС недостатък касателно причинно-следствената връзка.

С Определение № 662 от 20.7.2022 г. по в.н.ч.д. № 110/22 по описа на САС, НО, 3. състав, чийто предмет на проверка е било горното определение на СОС, било прието, че:

- В обстоятелствената част на обвинителния акт е посочено разбираемо за какви действия и/или бездействия подсъдимият Б. И. е привлечен към наказателна отговорност и то в съответните му качества – на „изпълнителен директор“ на „Трейс София“ ЕАД и на подизпълнител на строителя за Участък 3 и производител на продукти за собствени нужди, влагани в строителството на процесния обект и на „ръководител проект“. Задължението за създаване на акредитирана лаборатория от този подсъдим, произтичащо от качеството му на „изпълнителен директор“ и „ръководител проект от персонала на изпълнителя“ също е очертано ясно. Обстоятелствената част съдържа изложение за фактическото положение в асфалтова база Костинброд през 2014 г.
- Обвинението срещу С. П. е формулирано ясно и пълно и не се установява фактически дефицит, който да пречат за защитата ѝ.
- В обвинителния акт са изложени фактически обстоятелства относно поведението и на петимата подсъдими, обуславящи наличието на причинно-следствена връзка между него и настъпилия вредоносен резултат. Освен това – този довод на защитата е преждевременно поставен, защото е относим към съставомерността на инкриминираните деяния и е въпрос по съществото на делото.
- Относно неяснотата, свързана с участието на консултанта „Мотт Макдоналд Лимитид“, от обвинителния акт е еднозначно, че това дружество не е било участник в строителството по смисъла на ЗУТ, а и е недопустима намесата на съда в правомощието на прокурора да повдига обвинение и в този смисъл да му указва да формулира друго обвинение.
- Обвинението срещу С. Т. също е формулирано ясно и пълно и не е в колизия с това на подсъдимия Б. И.. Изложена е конкретика, че като началник на асфалтовата база Т. не е упражнил контрол като не е проверявал на място и по документи приеманите трошени фракции и дали последните били придружавани с ЕО декларация за съответствие на строителния продукт от производителя и сертификат за производствен контрол.
- По отношение на Б. И. и И. И. в обстоятелствената част липсва словесно изложение на факти, които да се свържат с вменените им нарушения по т. 4 и т. 5 на ал. 2 на чл. 163 ЗУТ, с което не е изпълнено в цялост предишното определение на САС.

Като отчита изнесеното дотук за процесуалното развитие на делото, САС намира за необходимо преди всичко да отбележи, че дължимата преценка за съдържанието на сега

внесения обвинителен акт следва да е автономна. Така е, защото в противен случай проверката за процесуалната годност на обвиненията би била сведена до абсурдна формалност. При това съдът е овластен и дължи формирането на суверенна преценка допуснати ли са и какви процесуални нарушения и тя не може да бъде ограничавана от предходни произнасяния.

С новия обвинителен акт прокурорът е отстранил само частично установените нарушения, коментирани в първото определение на САС като същевременно е внесъл нови неясноти по отношение на част от обвиненията, пречатстващи правото на защита на подсъдимите.

Обобщено за петимата подсъдими – служители по транспорта, обвинителната теза все така продължава да е неясна, тъй като не е очертано фактологично вмененото бездействие на всеки от подсъдимите в етапа, изпълнението и респективно контрола за избягване именно на недостатъка, довел до некачественото изпълнение на асфалтовата настилка, за да се приеме, че има фактология досежно изискуемата от закона причинно-следствена връзка между неизпълнените задължения на служителите по транспорта и настъпилия резултат. За всички подсъдими (с изключение на подсъдимата П.) е инкриминиран периодът 21.7.2014 г. – 17/10.2014 г., при положение че се твърди, че част от тях имали задължения по фактическо изпълнение, а други – по контрол на изпълнението и без да е очертано конкретно за всеки от тях в кой момент е нарушил изискванията за добро качество на ремонта на пътищата. Началната дата – 21.7.2014 г. – прокуратурата очевидно обвързва с датата, на която е започнал ремонтът на строителния участък 3, но е несъмнено, че няма как в един и същ момент да възникнат едновременно функциите по фактическо изпълнение и контрол за различните етапи от ремонтните дейности. Те не могат и да приключат по едно и също време. Обвинението продължава да е неясно и защото не е очертано на кой етап е допуснат недостатък, отговорен за който е всеки от петимата подсъдими. За подсъдимата П. пък е инкриминиран период с различна крайна дата – 18.9.2014 г. без да е ясно какво се е случило тогава и защо се приема, че вмененото ѝ общо бездействие е приключило тогава.

Обвинението е объркано и неясно като цяло и в аспекта на вменените нарушения. Така на подсъдимия Б. И. е вменено неупражняване на контрол върху дейността на подсъдимия С. Т., на когото пък е вменено неупражняване на контрол върху дейността на подсъдимия И. И., който на свой ред не осъществявал контрол за вземането на проби (без да е ясно кой е бил фактически ангажиран с последното), а на подсъдимите М. Т. и С. П. е вменено цялостно неупражняване на контрол относно дейността на останалите. На подсъдимата П. е вменен и неупражнен контрол върху действията на подсъдимата Т.. Допусната е неяснота и по въпроса кой е имал задължение да осъществява фактическите действия и кой да упражнява контрол.

Относно обвинението срещу Б. И.

-

Продължава да е налице обединено твърдение за нарушаване на редица специални норми от страна на Б. И. едновременно и в двете му качества - и на „ръководител проект“, и на „изпълнителен директор“ и да няма посочване кои задължения или нарушения са отнесени към фигурата на подсъдимия като „изпълнителен директор“ и кои - като „ръководител проект“.

Обвинението е неясно и в коментирания вече аспект за вменяване на неупражнен контрол върху други лица успоредно с вменено неизпълнение на конкретни фактически задължения (неактуализиране на рецептата за асфалтовата смес). Освен това не става ясно отношението на вмененото неактуализиране на рецептата към неизпълнението на задължението за осигуряването на акредитирана лаборатория, чиято липса, твърди се, довела до неустановяване на отклонението в рецептата.

Твърдението (на л. 39 от собствената номерация на обвинителния акт), че Б. И.

„договорил“ с „Екоинмат“ АД доставката на фракция 8/12,5 вместо нужната 8/16 е декларативно, защото не е фактологично подкрепено. Следва да се опише как се е осъществила твърдяната договорка – с договор/анекс към съществуващ или устно, като в последния случай следва да се посочи с кого е била осъществена договорката. Подсъдимият следва да е в състояние да организира защитата си по конкретни факти, а не срещу твърдения. При това - неясно е (защото не се сочат факти за това) кой и в каква форма е договорил първоначално доставката на материали с дружеството „Екоинмат“ АД.

В обстоятелствената част на обвинителния акт не са изложени факти, които да могат да бъдат отнесени към вмененото на подсъдимия нарушение на чл. 163, ал. 2, т. 1 и т. 3 ЗУТ.

От обстоятелствената част на обвинителния акт не може да се изведе и не става ясно какво е било основаниято, на което е експлоатирана асфалтовата база Костинброд, а това обстоятелство е релевантно предвид възведеното неизпълнение на задължението на подсъдимия да осигури акредитирана лаборатория за асфалтови смеси.

Досежно вмененото на този подсъдим неосигуряване на акредитирана лаборатория не се твърди неупражняване на контрол, а че той лично не е предприел действия в изпълнение на задължението си да осигури такава. В този смисъл оплакването във въззивната жалба, че не са посочени факти за това върху кои служители, ангажирани с този процес не е упражнил контрол подсъдимият, е единственото, което не се споделя като основателно. Отделен е въпросът, коментиран по-напред, че обвинителната теза бележи дефицит в отграничаването на задълженията за фактически действия от тези по осъществяване на контрол и в този аспект, както и че следва да се изясни в кое от двете качества на подсъдимия И. е възникнало това задължение.

-
Относно обвинението срещу И. И.:

-
Основателно е оплакването във въззивната жалба, че липсва каквато и да е фактология относно вмененото нарушение на чл. 163, ал. 2, т. 1 и т. 3 ЗУТ.

Освен горното съдът констатира и липса на конкретни факти относно вменените на подсъдимия задължения да изпълнява работата си по правилата, заложили в Технически спецификации на НАПИ от 2009 г. и ФИДИК. На този подсъдим е вменено, че не е съобразил поведението си именно с посочените спецификации. Обвинението не твърди задължението да е произтичало от трудовия договор или от длъжностната характеристика на подсъдимия И., а напротив – посочва, че му било възложено устно при сключването на трудовия договор. След като се поддържа устно възлагане на задължение, чието неспазване се инкриминира, то е абсолютно необходимо да се посочи поне кой е направил това възлагане и на какво основание. В противен случай е невъзможно да се установи направено ли е възлагане или не, а също и допустимо ли е било.

-
Относно обвинението срещу С. Т.:

-
Казаното по отношение на подсъдимия И. И. за устното възлагане е изцяло релевантно и за този подсъдим. За него също е въведено твърдение, че задължението му, в качеството на началник на асфалтовата база, за произвеждане на асфалтови смеси съобразно правилата на споменатите Технически спецификации произтича от акт на устно възлагане. Следва да се посочи от кого.

Обвинението спрямо този подсъдим е неясно не само в контекста на причинно-следствената връзка, спомената в общите съображения за всички подсъдими, но и защото не са посочени факти, от които да става ясно и да е възможно да се прецени какво точно е зависело от този подсъдим в качеството му на началник на асфалтовата база. Така е защото не е отразено основаниято, на което „Трейс София“ АД е ползвало базата, не са отразени факти за договарянето на доставка на материали и за това знаел ли Т. какви трябва да се

влагат, какви в действителност се влагат и как е следвало да процедира с производството на асфалтовата смес в случай на доставка на различни от изискуемите материали. На Т. е вменено неосъществяването на контрол на приеманите суровини за асфалтови смеси без да е посочено от фактическа страна какви действия е следвало да предприеме и по силата на кои вменени му задължения, при положение че на обекта изобщо не била доставяна необходимата за одобрената Рецепта № 14 фракция, тъй като, твърди се, била договорена друга от подсъдимия Б. И.. Именно тези обстоятелства са от значение и следва да бъдат посочени. Не става ясно какво е отношението на вмененото на Т. допускане на приемане на материали, които не били придружени с ЕО декларация за съответствие на строителния продукт от производителя и сертификати за производствен контрол, към крайния резултат.

Неоснователно е обаче заявеното в жалбата оплакване за липса на факти относно поръчките и доставките на фракциите в аспекта на вмененото на Т. поведение, доколкото в сега внесенния обвинителен акт е отпаднало вмененото му преди неосигуряване на нужните скални материали и подаване на заявки за тях.

Относно обвинението срещу М. Т.:

-

Доводът в жалбата за отсъствие на факти, очертаващи причинно-следствената връзка е основателен по изтъкнатите по-напред съображения, съпадащи с изложените подробно още в първото определение на САС, НО 1. състав.

Обвинението продължава да страда от неяснота, намираща израз във формулирането на обвинителните факти така, че от тях е изводимо абсолютно и пълно бездействие на подсъдимата Т. що се отнася до изпълнение на служебните ѝ задължения, което обаче не е заявено еднозначно. Същевременно – в случай на твърдение, че подсъдимата е имала някакво изпълнение, незадоволително като количество или качество и като краен резултат, като така е допуснала да се извършват СМР по инкриминирания начин, фактите следва да бъдат описани така (по начин такъв), че да се знае и конкретиката на съответното бездействие.

Относно обвинението срещу С. П.:

И тази жалба е основателна и то по всички изтъкнати в нея съображения. Отсъствието на факти касателно причинно-следствената връзка се наблюдава и тук. От съществено значение е, че в обстоятелствената част на обвинителния акт не се сочи особено значим факт за привличането на тази подсъдима към отговорност. Конкретно – не става ясно защо дирекцията, чийто директор се твърди, че е била П., е следвало да осъществява контрол. И това е така, защото, както основателно изтъкват защитниците, съгласно самите обвинителни факти не става ясно защо дирекцията е следвало да осъществи контрола. Оттук остава неясно и на какво фактологично основание се позовава държавното обвинение, за да приеме, че подсъдимата е следвало да предприеме нужната организация с цел контрол над изпълнението на ремонта на пътния участък. На стр. 8 и 9 (от собствената номерация на обвинителния акт) е изрично отбелязано, че: изпълнителният директор на Агенция „Пътна инфраструктура“, действащ като Инженер по договора, „делегира конкретно и изчерпателно изброени свои договорни задължения и правомощия“, като възлагането обхващало „широк кръг от права и отговорности“, сред които „достъп до строителната площадка, извършване на проверки, инспекции, измерване и изпитване, договаряне време и място на изпитване на пробите, право на отхвърляне на оборудване и материали и др.“, на „Мотт Макдоналд Лимитид“ – Консултант по договора. Действително, отбелязано е, че делегирането на правомощията не възпрепятства Инженера от упражняването им, но не става ясно по каква причина се приема, че Дирекцията „Управление на проекти, експлоатация и поддържане на обекти, финансирани с бюджетни и кредитни инвестиции“, ръководена от подсъдимата е следвало да действа паралелно с консултанта „Мотт

Макдоналд Лимитид“ и да осъществява делегираните на последния правомощия на Инженера. Възложителят пък, съобразно твърдението на стр. 15 от обвинителния акт, трябвало да осъществява контрол върху изпълнението на Консултанта чрез директора на Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ и/или чрез други дирекции от администрацията. Обвинението поддържа, че такава друга дирекция в конкретния случай била дирекцията, управлявана от подсъдимата. На нея обаче не ѝ е вменено неосъществяването на контрол върху действията на Консултанта – няма факти за това, а ѝ е вменено, че не е предприела организация за извършването на действията, делегирани на Консултанта, което се извежда и от посочените за нарушени разпоредби (чл. 166, ал. 1 ЗУТ, чл. 169б ЗУТ и др., все отнесени до правомощия на Консултанта).

За подсъдимата П. е въведено твърдение, че участвала в Екип за упражняване на строителен надзор заедно с подсъдимата М. Т. – член на същия екип. Същевременно е възведено, че престъпното поведение на П. намира израз и в бездействието ѝ да контролира строителния надзор в лицето на подсъдимата Т. и в това, че не възложила на служителите си да установят как се реализира строителният процес и как изпълняват задълженията си представителите на Екипа за строителния надзор (стр. 42, 44, 62). Паралелно с това и на Т. са вменени същите нарушения, касаещи консултанта. Постигнато е пълно смесване и неяснота, което определя обвиненията в коментирания аспект като неясни и за двете подсъдими. Това категорично затруднява правото им на защита и не е въпрос по съществото на обвинението, който следва да се разреши с крайния съдебен акт.

За да се подсигури правото на справедлив процес подсъдимите на първо място следва да са наясно в какво точно са обвинени. В противен случай те по условие са поставени в невъзможност да организират защитата си.

Относно обвинението на Г. Г.:

Основателно е оплакването в жалбата, че фактите около настъпването на произшествието не са очертани достатъчно понятно заради неясната формулировка „На разстояние 109 метра преди края на този бетонен фундамент – мост водосток...имало поставени пътни знаци В - 26“. Факт е, че фундаментът не се споменава никъде преди това, което води до известно объркване за точното местоположение на пътните знаци, въвеждащи ограничение на скоростта, в чието превишаване е обвинен Г..

Що се отнася до състоянието на пътното платно, от прочита на обвинителния акт става ясно, че се твърди, че пътната настилка е била мокра, тоест и в района на местопроизшествието. В този смисъл липсата на словесна прецизност при описанието не създава претендираната от защитата непълнота.

В заключение САС припомня, че в Тълкувателно решение № 2/02 на ОСНК на ВКС въпросът за минималния обем от задължителна информация, която следва да съдържа обвинителният акт, за да е редовен от съдържателна страна, е изрично разрешен (в т. 4.2). Посочено е, че „чрез обвинителния акт прокурорът развива в пълнота своята обвинителна теза пред решаващия съдебен орган“, както и че „главното предназначение на обвинителния акт е да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяването на правото на защита“.

В обобщение на изнесените съображения се налага извод, че протестираното определение следва да бъде отменено и да се постанови ново, с което съдебното производство да се прекрати, а делото да се върне на прокурора за ново разглеждане.

Така мотивиран и на основание чл. 249, ал.3 вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК и чл. 345, ал. 2 НПК, Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 6 от 10.1.2023 г., постановено по н.о.х.д. № 612/22 г. по описа на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, 6. първоинстанционен състав, с което съдът е оставил без уважение искане на защитниците да прекрати съдебното производство и върне делото на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правата на подсъдимите и вместо него:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по н.о.х.д. № 612/2022 г., на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, 6. първоинстанционен състав.

ВРЪЩА делото на прокурора от Софийска окръжна прокуратура за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения съобразно мотивите на настоящото определение.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____